

Hồi 43

Vong Tình Lầu

Kim Ngạo Thiên dừng bước trước ngôi tam quan dẫn vào Độc môn. Không gian trong Độc môn thật tĩnh lặng. Sự im lặng kia không tạo ra trong chàng chút bình an nào mà thay vào đó là nỗi hồi hộp, lo lắng.

Ngạo Thiên nghĩ mình đang bước vào cảnh giới của người chết.

Rít một luồng chân khí căng phồng lồng ngực, Ngạo Thiên thả bước đi thẳng đến tòa đại điện Độc môn. Chàng đẩy cửa bước vào tòa đại điện.

Trong đại điện chẳng một bóng ma nhân nào, cũng chẳng một bóng người. Đảo mắt nhìn quanh một lượt, Ngạo Thiên thấy dòng chữ thảo viết nguệch ngoạc trên bàn.

- Vong tình lầu.

Chàng rời tòa đại điện, theo lối mòn băng qua khu hoa viên đi đến tòa Vong tình lầu. Trước mái hiên Vong tình lầu, trên một chiếc đèn lồng duy nhất. Ngạo Thiên dừng bước trước ngưỡng cửa Vong tình lầu. Chàng suy nghĩ một lúc rồi tiến thẳng đến cửa.

Cửa Vong tình lầu không đóng mà như thế để sẵn chờ Ngạo Thiên. Chàng đẩy cửa Vong tình lầu.

Trong tòa Vong tình lầu. Dương Tiểu Ngọc ngồi trên tràng kỷ, trong bộ xiêm y màu lam trông thật đoan thực và đài các. Ngạo Thiên nhìn nàng, Tiểu Ngọc cũng đáp lại chàng bằng ánh mắt nhu hòa.

Ngạo Thiên tiến đến trước mặt nàng.

Rọi hai luồng sát nhân khe khẽ vào mắt Tiểu Ngọc. Ngạo Thiên đánh giọng nói:

- Môn chủ biết Ngạo Thiên đến?

- Tiểu Ngọc biết thế nào Ngạo Thiên cũng đến đây và đã chờ Ngạo Thiên.

- Tại hạ không phải đến Độc môn để tìm Tiểu Ngọc môn chủ mà tìm một người khác.

Tiểu Ngọc mỉm cười nhìn Ngạo Thiên.

- Tiểu Ngọc biết Ngạo Thiên tìm ai rồi... Phải chăng Ngạo Thiên tìm Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình?

Ngạo thiên gật đầu:

- Không sai.

Tiểu Ngọc từ từ đứng lên nhìn vào mắt Ngạo Thiên:

- Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y tiền sinh phái Ngạo Thiên đến đây?

Ngạo Thiên gật đầu:

- Hoạt Thần Y tiền sinh biết Môn chủ đang che giấu Âu Dương Đình.

- Lão nói đúng đó.

- Vậy môn chủ hãy chỉ cho Ngạo Thiên biết Âu Dương Đình đang ở đâu.

- Hãy cho Tiểu Ngọc biết mục đích của Ngạo Thiên đi tìm Âu Dương Đình?

- Y là Hoạt Thiên Ma... Mà ma giới thì không thể tồn sinh trong nhân giới. Đó là lý do duy nhất Kim Ngạo Thiên đi tìm Âu Dương Đình.

Tiểu Ngọc chấp tay sau lưng, khe khẽ hỏi chàng:

- Ma giới và tục nhân... theo Ngạo Thiên thì ai lợi hại hơn ai nào? Tiểu Ngọc e rằng tục nhân đáng sợ hơn ma giới đó.

- Ngạo Thiên không nghĩ như Tiểu Ngọc.

Nàng buông tiếng thở dài rồi nói:

- Đáng ra tiêu diệt ma giới là chuyện của toàn võ lâm... Sau chỉ có mỗi mình Kim Ngạo Thiên tìm đến Độc môn?

- Đối phó với Hoạt Ma Thần Âu Dương Đình, một mình Ngạo Thiên đủ rồi, không cần phải hiệu triệu võ lâm quần hào. Các vị trưởng bối có việc của các vị trưởng bối.

Tiểu Ngọc lắc đầu:

- Ngạo Thiên nghi ngại Dương Tiểu Ngọc mà không nói chút gì. Nhưng Tiểu Ngọc thì đã biết những vị trưởng bối võ lâm đang làm gì.

Nàng buông tiếng thở dài nói tiếp:

- Phải Vạn Gia Sinh Phật cùng với quần hùng truy sát lão Ma nhân không?

Đôi chân mày Ngạo Thiên nhíu lại:

- Sao môn chủ biết?

- Làm gì Tiểu Ngọc không biết được? Thậm chí Tiểu Ngọc còn biết Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y cùng với võ lâm quần hào kéo đến Phong Ma sơn trên đỉnh Thiên Cương.

Mặt Ngạo Thiên đánh lại:

- Môn chủ cũng biết điều đó à?

- Không chỉ Tiểu Ngọc biết mà Triệu Nguyệt Băng Linh tiểu thư cũng biết. Theo lẽ Ngạo Thiên nên đi với quần hào võ lâm, nhưng Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lại muốn Ngạo Thiên đến Độc môn tiêu diệt Âu Dương Đình.

Nàng lắc đầu:

- Lão đúng là túc trí đa mưu.

Nàng như sực nhớ ra điều gì, vồn vã hỏi Ngạo Thiên:

- Tử quý Sử Quách đâu?

Ngạo Thiên nghiêm giọng nói:

- Sử huynh không có ở trong tay cô nương à?

- Vậy Ngạo Thiên không gặp Sử Quách hay sao?

- Ngạo Thiên nghĩ Tiểu Ngọc biết Sử Quách ở đâu?

Tiểu Ngọc vội vã nói:

- Tiểu Ngọc biết, nhưng sợ nói ra Kim Ngạo Thiên cũng không tin.

- Sử Quách đang ở đâu? Âu Dương Đình đang ở đâu? Đừng có ngoa ngôn với Ngạo Thiên.

- Tiểu Ngọc không ngoa ngôn với Ngạo Thiên đâu. Hãy nghe Tiểu Ngọc nói đây.

- Ngạo Thiên đang lắng nghe.

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình không có ở đây. Y đi đến Phong Ma sơn trên đỉnh Thiên Cương rồi. Ngoài Âu Dương Đình ra, còn có Triệu Nguyệt Băng Linh tiểu thư.

Tiểu Ngọc nắm tay Ngạo Thiên. Ngạo Thiên rút ngay lại. Về sừng sờ ngơ ngẩn hiện lên mặt nàng. Tiểu Ngọc miễn cưỡng nói:

- Ta không đáng dựa vào tay của Kim Ngạo Thiên nữa.

- Môn chủ đã là người của ma giới.

Ngạo Thiên gần giọng hỏi:

- Sử Quách đang ở đâu?

- Sử Quách chắc chắn trong tay lão Ma Thần. Mà lão Ma Thần chính là Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Đôi chân mày Ngạo Thiên nhíu lại. Chàng nhìn chăm chăm vào mắt Tiểu Ngọc như thể muốn thẩm định lời nói của nàng:

- Tiểu Ngọc vừa nói gì?

- Tiểu Ngọc nói lại lần nữa, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y chính là lão Ma Thần, người gieo họa kiếp Ma giới trong cõi tục sinh này. Tục nhân đáng sợ hơn ma giới chứ?

Ngạo Thiên lắc đầu:

- Thật là khó tin.

- Ngạo Thiên phải tin. Sử Quách đang ở trong tay lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y. Lão có thể biến Sử Quách thành một Hoạt Thiên Ma thứ hai, thậm chí tàn bạo hơn cả Âu Dương Đình. Một Hoạt Thiên Ma không có thần thức, chỉ làm theo lệnh của Vạn Gia Sinh Phật mà thôi.

Nàng hồi hộp nói:

- Ngạo Thiên hãy tin vào Tiểu Ngọc.

Ngạo Thiên nghiêm giọng nói:

- Tiểu Ngọc nói thật chứ?

- Tiểu Ngọc nói rất thật. Và có thể đem cái mạng của mình ra làm bằng chứng cho lời nói đó.

Nàng buông tiếng thở dài:

- Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình, mặc dù là ma nhân, nhưng đã nghe theo lời khuyên ngôn của Tiểu Ngọc mà thân hành đến Phong Ma sơn rồi. Hy vọng y sẽ đến kịp mà không để cho lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y tạo ra một cái vũ lâm đầy những ma nhân tuân phục theo ý của lão. Những ma nhân khát máu ghê rợn.

Ngạo Thiên nhìn thẳng vào mắt Tiểu Ngọc.

- Kim Ngạo Thiên có thể tin vào lời nói của Dương Tiểu Ngọc không nhỉ?

- Ngạo Thiên phải tin... Vì một khi lão Ma Thần Hoạt Thần Y cải biến tất cả quần hào võ lâm thành Ma nhân rắp rắp tuân theo ý của lão thì Ngạo Thiên sẽ không còn cơ hội nào hóa giải được ma đạo trên cõi nhân giới này.

Ngạo Thiên lắc đầu.

Tiểu Ngọc quỳ xuống trước mũi giày chàng:

- Tiểu Ngọc xin Ngạo Thiên. Chỉ còn có Ngạo Thiên có thể đối phó lại với lão Ma Thần mà thôi.

Ngạo Thiên mím môi, nheo mày. Chàng nghĩ thầm:

- "Tiểu Ngọc có nói đúng sự thật không?"

Buông một tiếng thở dài, chàng hỏi:

- Nói như Tiểu Ngọc thì Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình đã cải tà qui chánh ư?

Tiểu Ngọc gật đầu:

- Có thể nói như vậy.

- Một Hoạt Thiên Ma chuyên dùng máu người để bồi đắp nguyên dương mà lại cải tà qui chính à?

Tiểu Ngọc bặm môi ngẩng lên nhìn Ngạo Thiên. Nàng nhỏ nhẹ nói:

- Tiểu Ngọc lấy mạng mình bảo chứng cho Âu Dương Đình.

Hừ nhạt mặt tiếng, Ngạo Thiên nói:

- Xem ra Tiểu Ngọc môn chủ quá nặng tình với Âu Dương Đình Hoạt Thiên Ma đó.

Thốt ra câu nói đó mà Ngạo Thiên cảm nhận một cái nhói đau trong tim mình. Chàng buông tiếng thở dài, nói tiếp:

- Nghĩ cũng lạ thật một gã ma nhân góm ghềnh như Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình mà lại được một trang mỹ nữ như Dương Tiểu Ngọc nặng tình như vậy. Tình yêu của Tiểu Ngọc quả là khó lý giải. Hay Tiểu Ngọc trở thành môn chủ Độc môn, nên nặng tình với Âu Dương Đình.

Tiểu Ngọc lắc đầu:

- Ngạo Thiên muốn nói gì cũng được nhưng Ngạo Thiên phải tin vào lời của Tiểu Ngọc lúc này.

- Nếu Ngạo Thiên không tin thì sao nào?

- Cõi nhân sinh sẽ chìm đắm trong ma giới. Tiểu Ngọc e rằng lúc bấy giờ Kim Ngạo Thiên có võ công tối thượng cũng chẳng làm gì được nữa.

Ngạo Thiên thở ra rồi nói:

- Tiểu Ngọc... Vậy nàng còn nhớ huyết thù của Kim trang chứ?

Vừa nói Ngạo Thiên vừa đỡ Tiểu Ngọc đứng lên. Chẳng nhìn thẳng vào mắt nàng, từ tốn nói:

- Ngạo Thiên nghĩ Tiểu Ngọc không quên mối huyết thù của Kim trang mà Âu Dương Đình đã gieo.

Tiểu Ngọc lắc đầu:

- Ngạo Thiên đừng nghĩ Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình sát hại Lăng Bội Phân phụ nhân. Người sát hại Lăng Bội Phân phụ nhân chính là lão Ma Thân Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Ngạo Thiên đánh mặt:

- Nàng có chứng cứ gì để chứng minh lời nói đó không?

Tiểu Ngọc lắc đầu:

- Tiểu Ngọc không có chứng cứ... Nhưng Tiểu Ngọc biết một bí mật oan tình trong dĩ vãng.

- Nàng có thể nói cho Ngạo Thiên biết chứ?

Tiểu Ngọc gật đầu. Nàng ôn nhu thuật lại câu chuyện mà Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đã thổ lộ với nàng cho Ngạo Thiên nghe. Tiểu Ngọc kể rồi buông tiếng thở dài lắc đầu, nói tiếp:

- Ngạo Thiên có tin hay không là quyền của Ngạo Thiên, nhưng câu chuyện đó chính miệng Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y kể cho Tiểu Ngọc biết.

Nàng nhìn vào mắt chàng:

- Lúc đầu Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y dụng cổ thạch Ma quan chỉ nhằm báo hận nhân sinh... Nhưng sau này lão đã nghĩ khác rồi. Lão bắt đầu nảy sinh tham vọng, dụng Ma giới như một công cụ để lão thống trị thiên hạ. Đoạt giang sơn xã tắc này mới là mục đích cuối cùng của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Ngạo Thiên lộ vẻ lưỡng lự, chàng nói:

- Chiếm cõi tục sinh nhân giới không phải là mục đích của Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình à?

- Ai cũng có tham vọng, nhưng Hoạt Thiên Ma Âu Dương Đình đã nghiệm ra rằng mình không thể nào đoạt được cõi nhân sinh này trong tay lão Ma Thần. Mà lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật thì lại có thể tiêu diệt Âu Dương Đình bất cứ lúc nào. Với lại Âu Dương Đình nghe theo khuyến ngôn của Tiểu Ngọc rồi. Y sẽ quay lại với ma giới.

- Tiểu Ngọc môn chủ cũng khéo nói nên Hoạt Thiên Ma mới nghe theo khuyến ngôn của nàng. Hay nàng nói y cái tà qui chính vì mình?

Tiểu Ngọc gật đầu:

- Có thể như vậy.

Lời nói của Tiểu Ngọc ví như một mũi dao vô hình đâm thọc thẳng vào tim Ngạo Thiên khiến chàng biến sắc mặt.

Ngạo Thiên đành giọng nói:

- Ngạo Thiên phải suy nghĩ lại lời nói của nàng.

Tiểu Ngọc lắc đầu:

- Không có thời gian cho Ngạo Thiên suy nghĩ đâu. Ngạo Thiên phải tin lời Tiểu Ngọc mà đến Phong Ma sơn ngay lập tức. Nếu không sẽ không kịp.

Ngạo Thiên chau mày:

- Tiểu Ngọc đã lừa dối Ngạo Thiên nhiều lần rồi... Làm sao Kim Ngạo Thiên trong nhất thời lại có thể tin nàng?

Đôi dòng lệ rịn ra khóe mắt nàng. Tiểu Ngọc nhe răng nói:

- Tất cả những gì Tiểu Ngọc làm cũng vì Ngạo Thiên. Còn tin hay không tin là do chàng. Tâm của Tiểu Ngọc có Lăng phu nhân chứng giám là đủ rồi. Hay Tiểu Ngọc phải chết trước mắt Ngạo Thiên thì chàng mới tin Tiểu Ngọc?

Nhìn Tiểu Ngọc, Ngạo Thiên lắc đầu nói:

- Nước mắt của nàng vô nghĩa, và cái chết của nàng cũng vô nghĩa với Kim Ngạo Thiên.

Nghe Ngạo Thiên thốt ra câu nói này, Tiểu Ngọc lịm cả người. Nàng ngỡ như dưới chân mình đang có cơn chấn động dữ dội khiến nàng chẳng thể nào đứng vững được.

Nàng nhe răng nói:

- Ngạo Thiên.

Tiểu Ngọc đánh giọng nói:

- Tiểu Ngọc muốn tốt cho ngươi, nhưng ngươi thì chỉ nghĩ xấu cho Tiểu Ngọc. Sau này ngươi đừng có hối hận.

Nàng gần từng tiếng:

- Tiểu Ngọc rất xấu với ngươi đó. Nhưng ngươi có muốn tìm Hoạ Thiên Ma Âu Dương Đình thì đến Phong Ma sơn, còn người muốn giết Tiểu Ngọc thì cứ xuống tay đi.

Nàng nói ra đứng thẳng người chờ đợi Ngạo Thiên phát lạc tổng tiến mình về với cõi chết.

Sự cương liệt của Dương Tiểu Ngọc khiến Ngạo Thiên sững sờ. Chàng nhìn Tiểu Ngọc gần như không chớp mắt. Mãi một lúc sau, Ngạo Thiên mới nói:

- Ngạo Thiên tạm tin lời của nàng.

Chàng ôm quyền:

- Cáo từ.

Ngạo Thiên quay bước. Tiểu Ngọc vồn vã hỏi:

- Ngạo Thiên đứng lại.

Vừa dậm bước, Ngạo Thiên liền dừng lại. Chàng nói:

- Nàng muốn nói gì với Ngạo Thiên?

- Ngươi đến Phong Ma sơn?

- Có lẽ vậy.

- Tiểu Ngọc cũng đến đó... Ngạo Thiên cho Tiểu Ngọc cùng đi với Ngạo Thiên chứ?

Ngạo Thiên quay lại nhìn Tiểu Ngọc. Hai người đối nhãn với nhau. Chàng nhận ra những nét khấn thiết hiện rõ trên khuôn mặt mỹ tú xinh đẹp của nàng. Những nét khấn thiết đó khiến Ngạo Thiên chao lòng. Nhưng rồi chàng lắc đầu xua đi những xúc cảm vừa trỗi dậy trong tâm tưởng mình mà buông một lời thật lạnh lùng nhạt nhẽo:

- Kim Ngạo Thiên và Dương Tiểu Ngọc không đi chung một con đường.

Vừa dứt lời, Ngạo Thiên quay lưng thì triển luôn thuật pháp khinh công siêu phàm xuất chúng lướt ra khỏi Vong tình lâu.

Câu nói của chàng như một nhát búa vô tình nện thẳng vào tim Tiểu Ngọc.

Nàng ôm lấy ngực mình, lão đảo. Miệng thì gọi tên Ngạo Thiên. Nàng quy gối như một người mất hẳn sức sống sinh tồn.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>